

Baia de sare

(în memoria Băii Populare/de Sare din Sebeș, Alba. Demolată în 2024. Text scris în 2018 într-o agendă)

Obişnuiam să fiu frumoasă, dar nici acum nu mi-am pierdut întru totul farmecul.

Obişnuiam să tratez şi să-mi însănătoşesc oaspeţii, şă-i îngrijesc.

Obişnuiam şă fiu un cetăţean model al oraşului, un bun gospodar.

Obişnuiam să fiu populară, Baia Populară, dar cei care m-au cunoscut în toată splendoarea mea nu mai sunt

Obişnuiam să fiu pe toate gusturile, deşi eram de sare.

M-am “născut” în 1910, nu sunt singură la oraş, mai am un frate, cam de-o vârstă cu mine, Spitalul (spitalul Sf. Sofia) şi câteva surori.

Cu una dintre surori împart aceeaşi soartă, fiind în aceeaşi stare ca şi mine, deşi e mai învârstă cu câteva decenii.

Ea, moara de grâu, hrănea oraşul şi , la fel ca mine, lucra cu apa. Gratiile au ferit-o de hoţi, dar nu şi de ignoranţă.

Acum sunt singură, părăsită, mare parte din anexele mele abia dacă au mai lăsat o urmă că au existat aici. Sigur am să le urmez soarta.

// text inspirat din articolul: “Să nu devenim ultimii martori ai acestui oraş” Igloo nr.181, pag.14

